

אביבה גרנות על ספסל הנאשמים

גרנות

מסכומים קטנים. ומעולם לא אכלתי על שולחנה - בלשון שהיא השתמשה.

יערי

שתיתן לה את הכסף שעליה. אני חושב שלא היה לה גרוש! אני לא ידעתי שהיה לה כסף, אבל היא אמרה שהיא הולכת ב-4 לבנק. אולי אביבה חשבה שיש עליה כסף, זו ספקולציה שאני עושה.

על אספקת הסמים ליערי:

מעולם לא נתתי לחווה סמים, רק אסיוואל. ולא השקיתי אותה משקאות. היא לא לקחה סמים בכמויות אדירות, היתה פעם אחת ספציפית שהיא היתה מתוחה ולקחה הרבה כדורים. אבל כללית לא מדובר על כמויות אדירות. ממני קיבלה רק אסיוואלים מהמלאי הפרטי שלי. כשהיה לה מירשם, נתתי לה, וכשלא היה לה מירשם, נתתי לה מהמלאי שלי. בפיטוניהם (כדורי-מרץ) לא ידוע לי שהיא השתמשה. אני לקחתי רק פעמים בודדות בחיי אסיוואלים.

כשבאתי לבית-המעצר עברתי גמילה. קיבלתי קריז, גלים של חום וקור. הרופא המחוזי אמר לי שזה בגלל שאני לוקחת כדורים. אביבה נותנת לי אסיוואלים והישקתה אותי משקאות חריפים. שנה שלמה חייתי על כדורים שאביבה נתנה לי. היא גם גידלה מריחואנה בעציצים בירושלים! היא לא מעשנת ולא שותה. אבל אבי (בעלה של גרנות) מעשן איתי חשיש בסיגריה ולוקח קוק פרסי.

על הסתבכותה של גרנות בהסתדרות הרוקחים:

החזרתי להסתדרות-הרוקחים 106 אלף דולר. לא שלחתי יד בכספים של הסתדרות הרוקחים! הפקדתי בחשבון שלי לפי הוראותיהם. הרגשתי אחריות על הכסף. לא חילקתי אותו בצורה נכונה. היו כאלה שקיבלו יותר וכאלה שקיבלו פחות. היתה גם אינפלציה אדירה. לכן החזרתי מכספי הפרטי. לפי הוראות ראשי הסתדרות-הרוקחים, קבעו שנפקיד את הכספים בחשבוני ונקנה תפ"ס. את הרווח מהתפ"ס הם קיבלו.

ידעתי על פרשת הסתדרות-הרוקחים מאביבה, היא סיפרה לנו... לא שמעתי על מעילה מפיה, אבל זה היה בעיתון כל-העיר. היא לא רצתה לשבת בבית-סוהר, שילמה הכסף ונשארה חייבת למלווים בריבית. היא היתה לחוצה בכספים. מכרה את כל רכושה. כולל האוטו... הלכתי איתה בלי להתבייש ברחוב. למרות שכל ירושלים ידעה על הסיפור. היא היתה פוסטר בעיתון, כמו שהיא אמרה. עזרתי לה גם מבחינה מוראלית וגם מבחינה כספית. קניתי לה ולי אותם מיצרכים בסופרמרקט. אני לא יודעת כמה כספים נתתי לה...

חווה יערי על ספסל הנאשמים

גרנות

הראש. בקטע האחורי של הראש. אולי היתה גם מכה שלישית במהירות. חווה סגרה את דלת הרכב, מלבסקי נשארה מכופפת והכרית על פניה. חווה נכנסה לאוטו. הדליקה אותו ונסעה בחזרה בנסיעה מהירה עד לדרך עפר ללא-מוצא. חווה עצרה סמוך לקצה השביל, ליד צימחיה קטנה. היא פתחה את הדלת, כיבתה את האורות, פתחה את הבגאז' ואמרה לי: תצאי, תעמדי פה! חווה ירדה, ניגשה לצד שבו היתה מלבסקי, גררה אותה כפי שהיא, עם הכיסוי והכרית מהאוטו. והעבירה אותה מול הרכב, בחזית. אני האמנתי באמונה שלמה, מיליון אחוז, שאנחנו משאירים גופה מתה ולא אדם חי! נכנסתי לאוטו במהירות, חווה נסעה אחורה ואחר כך קדימה. שמעתי בום, חבטה, ושוב שמעתי חבטה, ואז היא הצליחה בפעם השלישית להסתובב.

יערי

אביבה ניסתה להחזיק אותה כדי שלא תקפוץ עוד פעם... ופיתאום היא אומרת: "למה את מכה אותי?" ואני מביטה אחורה ולא רואה כלום, ואביבה עושה תנועות כאלה ואומרת לי: "היא ממנטזת!" וכשאביבה שומעת שאני לוקחת אותה הביתה, היא אומרת לה: "תני לי את הכסף שעליך! אני אהרוג אותך!" וכשהיא שומעת "אני אהרוג אותך" היא קפצה שוב ומנסה לצאת... הן נאבקו באוטו... לא ראיתי מערוך! לא היה מערוך! זה אוטו של אהוד, מניין יהיה מערוך באוטו של אהוד? יש מערוכים בתוך אוטו? זה פנטזיות של אביבה גרנות, שמפנטזת על תאומים ועל זה שהיא טייסת בחיל-האוויר.

היא ישבה ורגליה לכיוון המהלכים, נשענת על הדלת, פיתאום אני רואה שהיא איננה! נפלה מהאוטו, עפה!... מצאנו אותה שוכבת על הסלע וראיתי שיש לה דם בראש. הנכנסנו אותה שוב לאוטו, כדי לקחת אותה לבית-חולים, אבל אביבה בדקה אותה ואמרה: "היא מתה, מתה, מתה!" והיא הוציאה אותה מהאוטו ושמה אותה על השיחים לצד הדרך. לא עשיתי רוורס! לא נגעתי בה! לא דרסתי אותה ולא נגעתי בה!...

על שוד הקורבן:

אין שום שמץ של אמת שרציתי לשדוד את המנוחה ולקחת ממנה 2500 דולר. היה באפשרותי לגייס 10 אלפים דולר תוך יומיים. אין אמת שנזקקתי להלוואות בריבית. חווה לא נתנה לי הלוואות, חוץ

פיתאום, אני לא יודעת איך זה התגלגל, ואביבה רצתה את הכסף שבארנק שלה. אולי עבר לה בראש שיש לה כסף בכיס! ברגע שאני אמרתי למנוחה שאני מחזירה אותה הביתה, אביבה פיתאום אמרה